

Ce este Adevărul? - Numărul Doi

Nu pecetlui cuvintele profeției din cartea aceasta

Jeff Pippenger

2023-09-05

S-a arătat că istoria de la 11 august 1840 până la 22 octombrie 1844 este istoria reprezentată de cele șapte tunete, care au fost pecetluite până chiar înainte de închiderea timpului de har. În acest articol voi începe prin a trece în revistă unele dintre lucrurile pe care le-am identificat cu privire la simbolismul celor șapte tunete. Folosim linii istorice peste linii istorice pentru a prezenta aceste adevăruri. Există patru repere profetice de la 11 august 1840 până la 22 octombrie 1844 inclusiv: întărirea soliei primului înger, prima dezamăgire, Strigarea de la miezul nopții și Marea Dezamăgire.

11 august 1840 a fost tipologic prefigurat de Moise la rugul aprins. Prima dezamăgire din primăvara anului 1844 a fost tipologic prefigurată de soția lui Moise, Sefora, când, cu întristare și cu teamă, l-a tăiat împrejur pe fiul lor. Strigarea de la Miezul Noptii care a început la adunarea de tabără de la Exeter în perioada 12–17 august a fost tipologic prefigurată de sosirea lui Moise în Egipt și de avertizarea sa inițială cu privire la moartea întâilor-născuți ai Egiptului. Marea Dezamăgire din 22 octombrie 1844 a fost tipologic prefigurată de evrei la Marea Roșie.

În vremea regelui David, 11 august 1840 a fost prefigurat prin întoarcerea chivotului lui Dumnezeu de către filistenii. Prima dezamăgire din primăvara anului 1844 a fost prefigurată prin faptul că Uza a atins chivotul lui Dumnezeu. Strigătul de la miezul nopții, care a început la adunarea de tabără de la Exeter, între 12–17 august, a fost prefigurat prin aducerea chivotului în Ierusalim de către David. Marea Dezamăgire din 22 octombrie 1844 a fost prefigurată de Mical, soția lui David, care l-a disprețuit pe David pentru că a intrat în Ierusalim cu chivotul.

11 august 1840 a fost prefigurat de botezul lui Hristos. Prima dezamăgire din primăvara anului 1844 a fost prefigurată de dezamăgirea pricinuită de moartea lui Lazăr. Strigătul de la miezul nopții, care a început la adunarea de tabără de la Exeter, între 12 și 17 august, a fost prefigurat de Intrarea Triumfală a lui Hristos în Ierusalim. Marea Dezamăgire din 22 octombrie 1844 a fost prefigurată de dezamăgirea de la cruce.

Am arătat că aceste patru repere reprezintă doar un segment parțial din structura completă a fiecărei mișcări de reformă. Identificăm aceste patru repere drept martori ai istoriei care a început la 11 septembrie 2001. Una dintre caracteristicile profetice ale fiecărei dintre cele patru linii este că reperele din fiecare linie au aceeași temă.

În cazul lui Moise, toate cele patru repere priveau lucrarea lui Dumnezeu de a intra într-un legământ cu un popor ales, în împlinirea profeției făcute lui Avraam. În linia de reformă a regelui David, toate cele patru repere au fost asociate cu chivotul lui Dumnezeu. În linia lui Hristos, toate cele patru repere au fost asociate cu moartea și învierea.

11 august 1840 a constituit o confirmare a principiului zi pentru an. Prima dezamăgire din primăvara anului 1844 a fost cauzată de o aplicare eșuată a principiului zi pentru an. Solia Strigării de la miezul nopții a lui Samuel Snow a constituit corectarea și desăvârșirea aplicării eșuate a principiului zi pentru an. Solia corectată a fost întemeiată pe principiul zi pentru an și s-a împlinit la 22 octombrie 1844. Toate cele patru repere identifică principiul zi pentru an.

Sora White ne face cunoscut că cele șapte tunete reprezintă evenimentele care au avut loc în timpul soliilor primului și celui de-al doilea înger; dar ea învață că cele șapte tunete reprezintă, de asemenea, „evenimente viitoare care vor fi dezvăluite în ordinea lor”. Cele șapte tunete reprezintă patru evenimente profetice care au început la 11 august 1840 și s-au încheiat la 22 octombrie 1844, iar acele patru repere vor fi repetate în istoria noastră în aceeași ordine.

11 septembrie 2001 a fost prefigurată de 11 august 1840, iar ambele date sunt legate de Islam, legând astfel începutul Adventismului de sfârșitul Adventismului. Atât 11 august 1840, cât și 11 septembrie 2001 au fost o confirmare a regulii profetice primare a istoriilor lor respective.

La 11 septembrie 2001 a coborât îngerul din Apocalipsa, capitolul optsprezece, iar la 11 august 1840 a coborât îngerul din Apocalipsa, capitolul zece. Prima dezamăgire a Future for America a fost o predicție eșuată privitoare la Islam, la data de 18 iulie 2020. Mesajul care este desigilat, așa cum a fost Strigătul de la miezul nopții la Exeter în vara anului 1844, reprezintă o corectare a predicției eșuate care fusese dată anterior. Pentru Milleriți, corectarea privea aplicarea anterior eșuată a principiului „o zi pentru un an”, care identifica anul 1843 drept timpul revenirii Domnului. Astăzi, corectarea care este reprezentată de mesajul Strigătului de la miezul nopții al Milleriților trebuie să fie un reper care reprezintă Islamul, așa cum au fost și cele două repere anterioare. Corectarea prefigurată de lucrarea lui Samuel Snow nu a constat în a trece cu vederea predicția eșuată anterioară, ci în a afina predicția care eșuase anterior.

Cei dezamăgiți au văzut din Scripturi că se aflau în timpul zăbovirii și că trebuiau să aștepte cu răbdare împlinirea vedeniei. Aceleași dovezi care i-au condus să-L aștepte pe Domnul lor în 1843 i-au determinat să-L aștepte în 1844. Scrieri timpurii, 247.

Astăzi, mesajul tipificat de mesajul care a fost proclamat la adunarea de tabără de la Exeter va constitui desăvârșirea predicției anterioare eșuate. Marea Dezamăgire din istoria millerită reprezintă o mare dezamăgire care are loc la legea duminicală, însă ea va fi în contextul unei predicții cu privire la Islam. Mesajul lui Samuel Snow a fost o identificare a datei exacte. A fost data corectă, dar evenimentul greșit. Mesajul de astăzi, reprezentat de mesajul lui Snow, va fi un mesaj cu privire la Islam, care constituie desăvârșirea mesajului care a eșuat la prima dezamăgire din 18 iulie 2020.

Acum nu este vorba de timpuri sau date, căci, începând cu 22 octombrie 1844, stabilirea timpului nu mai trebuie să facă parte din mesajul profetic al lui Dumnezeu.

„Domnul mi-a arătat că solia îngerului al treilea trebuie să înainteze și să fie proclamată fiilor risipiți ai Domnului și că nu trebuie să fie legată de timp; căci timpul nu va mai fi niciodată o probă. Am văzut că unii dobândeau o însuflețire falsă, izvorâtă din predicarea despre timp; că

solie îngerului al treilea era mai puternică decât ar putea fi timpul. Am văzut că această solie poate sta pe propria ei temelie și că nu are nevoie de timp pentru a o întări și că va înainta cu mare putere, își va face lucrarea și va fi scurtată în neprihănire.” Experiență și vederi, 48, 49.

Al patrulea reper al istoriei noastre trebuie să fie legea duminicală, căci istoriile sacre ale tuturor liniilor de reformă, adunate împreună, linie după linie, în conjuncție cu comentariul inspirat al acelor istorii prin Duhul Profeției, dovedesc în mod concludent că legea duminicală este al patrulea reper după ce îngerul puternic coboară în istoria noastră. Al patrulea reper în istoria celor șapte tunete, care sunt „evenimente viitoare care vor fi dezvăluite în ordinea lor”, trebuie să fie legat de Islam, întemeiat pe faptul că aceeași temă se regăsește întotdeauna în aceleași patru repere în fiecare mișcare de reformă.

Islamul va face parte din evenimentele profetice la legea duminicală dintr-un al doilea motiv. Isus, Leul din seminția lui Iuda, a preluat în mod specific istoria acestor patru evenimente și le-a definit drept un simbol de sine stătător. Acel simbol îl constituie cele șapte tunete. În fiecare mișcare reformatrică există și alte jaloane, atât înainte, cât și după cele patru jaloane pe care Leul din seminția lui Iuda le specifică drept cele șapte tunete. În calitate de simbol de sine stătător, primul jalon al istoriei simbolice ce cuprinde aceste patru jaloane a reprezentat atacul Islamului asupra Statelor Unite la 11 septembrie 2001. Faptul că Alfa și Omega identifică sfârșitul cu începutul stabilește prezența Islamului la legea duminicală, căci primul dintre acele patru jaloane a fost atacul Islamului din 11 septembrie 2001; prin urmare, al patrulea și ultimul jalon trebuie să fie, de asemenea, un atac al Islamului împotriva Statelor Unite.

S-ar putea foarte bine ca legea duminicală să fie un alt atac al Islamului asupra orașului New York, iar aceasta ar servi drept un sfârșit identificat prin început, dar cel puțin va fi un atac al Islamului, conform predicției din 18 iulie 2020.

Am subliniat, de asemenea, că Alfa și Omega a ascuns o istorie în acele patru istorii. De fapt, acea istorie internă ascunsă este o revelație primară care este acum adusă în lumină în legătură cu porunca de a "nu pecetlui cuvintele profeției din cartea Apocalipsei". Acea istorie internă ascunsă este recunoscută când vedem, în cadrul celor patru jaloane reprezentate de cele șapte tunete, o perioadă care începe cu o dezamăgire și se încheie cu o dezamăgire. De la sosirea celui de-al doilea înger până la sosirea celui de-al treilea, în istoria millerită, se întinde o istorie specifică ce reprezintă un simbol în sine. Ea începe cu o solie îngerească ce trebuie mâncată, marcând astfel vremea zăbovirii din pilda celor zece fecioare. Apoi identifică Strigarea de la miezul nopții, care este și ea o solie ce trebuie mâncată, și conduce apoi la sosirea celei de-a treia solii care trebuie mâncată.

Linia internă ascunsă din cadrul liniei celor șapte tunete este confirmată profetic nu doar prin începutul care reprezintă o dezamăgire, prin sosirea unui înger și printr-un mesaj de a mânca, care este apoi repetat la marea dezamăgire, ci și prin „adevăr”.

Cuvântul ebraic „'ēmet”, tradus ca „adevăr” în Vechiul Testament, a fost alcătuit de minunatul lingvist, folosind prima literă a alfabetului ebraic, urmată de a treisprezecea literă a aceluiași alfabet și apoi încheindu-se cu ultima literă a alfabetului, pentru a forma cuvântul tradus ca

„adevăr”. Am arătat că acele litere reprezintă principiul regulii primei mențiuni, principiul care identifică sfârșitul din început. Prima literă este litera „alfa”. Litera din mijloc este a treisprezecea literă a alfabetului ebraic și reprezintă răzvrătirea. Ultima literă este ultima, sfârșitul, „omega”. Am arătat că aceste trei litere reprezintă cei trei pași ai Evangheliei veșnice, așa cum sunt confirmați de mai multe linii profetice.

Semnificațiile celor trei litere corespund sensului fiecăruia dintre cele trei mesaje ale îngerilor. Semnificațiile acelor trei litere corespund procesului de curățire al celor înțelepți și al celor răi din Daniel doisprezece, versetul zece, care sunt curățiți, albiți și lămurii. Cele trei litere ebraice care au fost aduse împreună pentru a forma cuvântul „adevăr” poartă semnătura lui Alfa și Omega, iar cele trei trepte pe care ele le identifică în mesajul primului înger se numesc evanghelia veșnică. Cele trei trepte reprezentate de acele litere reprezintă, de asemenea, lucrarea Duhului Sfânt, așa cum este prezentată în Ioan șaisprezece.

Iar când va veni El, va vădi lumea cu privire la păcat, la dreptate și la judecată: De păcat, fiindcă ei nu cred în Mine; De dreptate, fiindcă Eu Mă duc la Tatăl Meu și voi nu Mă veți mai vedea; De judecată, fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat. Ioan 16:8-11.

Prima dezamăgire este reprezentată drept păcat, așa cum o ilustrează Moise, Uza, Maria și Marta, și milleriții; căci, după cum Ioan, capitolul șaisprezece, descrie lucrarea Duhului Sfânt de a convinge cu privire la «păcat», aceasta este pentru că «ei nu cred». Fiecare dintre simbolurile pe care tocmai le-am citat reprezintă prima dezamăgire, iar fiecare dintre istoriile lor mărturisește că dezamăgirea a fost cauzată de păcatul de a nu crede ceva ce le fusese anterior descoperit. Primul pas este convingerea de păcat. Primul pas este prima literă a alfabetului ebraic.

A doua piatră de hotar a istoriei ascunse este neprihănirea, în care puterea lui Dumnezeu se manifestă prin neprihănirea celor ce poartă solia Strigătului de la miezul nopții. Ei manifestă neprihănirea lui Dumnezeu la încheierea timpului zăbovirii, căci Ioan, capitolul șaisprezece, spune că Hristos S-a dus la Tatăl Său și ei nu L-au mai văzut. Hristos zăbovise înainte de manifestarea neprihănirii. În rândul milleriților, când Hristos Și-a îndepărtat mâna, greșeala a fost recunoscută. Apoi conținutul soliei corectate a produs două clase de închinători. O clasă a manifestat neprihănirea, căci aveau untdelemn, iar cealaltă clasă a manifestat răzvrătirea reprezentată de cea de-a treisprezecea literă a alfabetului ebraic.

Cei unși care stau alături de Domnul întregului pământ dețin poziția odinioară încredințată lui Satana, ca heruvim ocrotitor. Prin ființele sfinte care înconjoară tronul Său, Domnul menține o comunicare neîntreruptă cu locuitorii pământului. Untdelemnul de aur reprezintă harul cu care Dumnezeu ține candelile credincioșilor alimentate, pentru ca ele să nu pâlpâie și să nu se stingă. Dacă acest untdelemn sfânt n-ar fi turnat din cer prin mesajele Duhului lui Dumnezeu, forțele răului ar avea stăpânire deplină asupra oamenilor.

Dumnezeu este dezonorat când nu primim soliile pe care ni le trimite El. Astfel refuzăm untdelemnul auriu pe care El l-ar turna în sufletele noastre, spre a fi împărțit celor din întuneric. Când va veni chemarea: «Iată, vine Mirele; ieșiți-I în întâmpinare», cei care nu au primit untdelemnul sfânt, care nu au prețuit harul lui Hristos în inimile lor, vor constata,

asemenea fecioarelor neînțelepte, că nu sunt gata să-L întâmpine pe Domnul lor. Ei nu au, în ei înșiși, puterea de a obține untdelemnul, iar viețile lor sunt ruinate. Dar dacă cerem Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, dacă Îl implorăm, precum a făcut Moise: «Arată-mi slava Ta», dragostea lui Dumnezeu va fi turnată în inimile noastre. Prin țevile de aur, untdelemnul auriu ne va fi împărțit. «Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor.» Primind razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii, copiii lui Dumnezeu strălucesc ca lumini în lume. Review and Herald, 20 iulie 1897.

Luați aminte că cei care primesc solia Strigării de la miezul nopții au fost prefigurați de Moise în peștera de la Horeb, implorându-L pe Dumnezeu să-i arate slava Sa. Acele două clase își desăvârșiseră caracterele înainte de Strigarea de la miezul nopții, în vremea de întârziere.

Trăim acum într-o vreme deosebit de primejdioasă, iar niciunul dintre noi nu ar trebui să întârzie în a căuta pregătirea pentru venirea lui Hristos. Să nu urmeze nimeni pilda fecioarelor neînțelepte, socotind că va fi fără primejdie să aștepte până ce vine criza, înainte de a dobândi o pregătire de caracter ca să poată sta atunci în picioare. Va fi prea târziu să se caute neprihănirea lui Hristos când oaspeții sunt chemați înăuntru și cercetați. Acum este timpul să ne îmbrăcăm cu neprihănirea lui Hristos, haina de nuntă care vă va face potriviți să intrați la cina nunții Mielului. În pildă, fecioarele neînțelepte sunt înfățișate cerșind untdelemn și, deși îl cer, nu îl primesc. Aceasta simbolizează pe aceia care nu s-au pregătit prin dezvoltarea unui caracter capabil să stea în picioare într-un timp de criză. The Youth's Instructor, 16 ianuarie 1896.

La strigarea de la miezul nopții, o clasă avea untdelemnul necesar, iar cealaltă nu. Al doilea pas este manifestarea, la încheierea perioadei de zăbovire, fie a neprihănirii, fie a nelegiuirii, "pentru că" mirele a mers "la" "Tatăl Său, și nu Mă mai vedeți." Al doilea pas este a treisprezecea literă a alfabetului ebraic. Al treilea pas în istoria ascunsă este judecata și marea dezamăgire și ultima literă a alfabetului.

Istoria ascunsă din cadrul celor șapte tunete este atestată de cuvântul «adevăr», de dezamăgirea de la început, care o identifică pe ultima dezamăgire, de un înger care sosește cu un mesaj la început și la sfârșit. Istoria ascunsă va fi recunoscută doar de cei care au acceptat regulile studiului biblic care au fost date de autoritatea cea mai înaltă. Regulile lui Miller la început, iar Cheile Profetice la sfârșit.

Cu istoria celor șapte tunete, așa cum tocmai am expus-o, există o subliniere care trebuie repetată și reținută. Prima dezamăgire din fiecare linie de reformă este nesocotirea adevărului stabilit anterior. Moise a uitat să-și taie împrejur fiul, deși aceasta era chiar simbolul Legământului pe care profeția lui Avraam îl indica. Uza a uitat că numai preoția putea atinge chivotul. Maria și Elisabeta dau mărturie, în istoria lui Lazăr, că știau dinainte de puterea învierii lui Hristos. Când a fost realizată diagrama din 1843, conducătorii (presiunea colegilor) au făcut presiuni asupra Părintelui Miller ca să nesocotească ceea ce spusese întotdeauna despre anul 1843. Au insistat ca el să-și schimbe mărturia stabilită, care lăsa o marjă de indeterminare, fixând anul 1843 drept predicția împlinirii celor două mii trei sute de zile. Mărturia lui Miller arată că presiunea colegilor exercitată de ceilalți conducători ai mișcării l-a determinat să renunțe la identificarea vagă a datei împlinirii profeției și să afirme direct că ea avea să se îplinească în 1843.

În cadrul Future for America, știam că nu avea să mai existe niciodată un alt mesaj „aninat de timp”. Future for America a predicat în mod repetat acel fapt de-a lungul istoriei mișcării. Prima dezamăgire este întotdeauna întemeiată pe nesocotirea unui adevăr de încercare stabilit. A fost o nesocotire păcătoasă a unui adevăr, dar, și mai semnificativ, a fost o nesocotire păcătoasă a regulii principale a lui William Miller, care fusese identificată în mod specific ca avându-și încheierea în 1844.

Și îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, care a creat cerul și cele ce sunt în el, și pământul și cele ce sunt pe el, și marea și cele ce sunt în ea, că vremea nu va mai fi. Apocalipsa 10:5, 6.

Îngerul care stătea pe pământ și pe mare, după Sora White, era „nimeni altul decât Isus Hristos”. Future for America a nesocotit o poruncă directă din partea lui Isus Hristos! Personal, am interacționat doar cu câteva persoane cu care fusesem asociat înainte de 18 iulie 2020. Doar cu două dintre acele puține persoane — iar una dintre aceste două doarme acum în Isus — am studiat și am verificat ceea ce venea din Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la experiența din 18 iulie 2020. Însă, pe temeiul istoriei millerite, care este începutul al cărui sfârșit suntem noi, sunt încredințat că există încă unii dintre cei care făceau parte din mișcare la acea vreme și care încă formulează aplicații profetice „atârinate de timp”. Nu este nimic nou sub soare.

Timpul este mult prea scurt pentru a continua cu acel tip de entuziasm profetic, dar fiecare om să fie pe deplin încredințat în cugetul său. Iar fiecare dintre cei care iau poziție de partea care încă se joacă cu timpul să știe că Future for America respinge toate acele aplicații, căci ele nu sunt nimic altceva decât amăgiri satanice.

Linia profetică internă, ascunsă în cadrul celor patru repere care alcătuiesc cele șapte tunete, este acum dezpecetluită de către Leul din seminția lui Iuda. Acest articol a fost pur și simplu o trecere în revistă a celor afirmate de noi despre cuvântul ebraic „'emet”, tradus ca „adevăr”. Nu a abordat tot ceea ce am împărtășit anterior, dar scopul acestei treceri în revistă este de a demonstra că Ioan capitolul șaisprezece, versetul opt, este în acord deplin cu modelul profetic pe care îl propunem pentru linia profetică internă ascunsă din cadrul celor șapte tunete.

Mai este încă nevoie de puțină reexaminare înainte de a ajunge la o concluzie pe care o vom trata în articolul următor.

Nu pecetlui cuvintele profeției acestei cărți, căci vremea este aproape: cine este nedrept să rămână nedrept în continuare; și cine este întinat să rămână întinat în continuare; iar cel drept să rămână drept în continuare; și cel sfânt să rămână sfânt în continuare. Și iată, eu vin curând; și răsplata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia după cum va fi fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă. Apocalipsa 22:10-13.